

پژوهشگر، نوازنده و آهنگساز:

موسیقی ایران پنج مرکز تصمیم‌گیری دارد!

پژوهشگر، نوازنده، آهنگساز و مدرس موسیقی معتقد است: موسیقی ایران پنج مرجع تصمیم‌گیرنده دارد که هیچ کدام از آن‌ها با هم در ارتباط کاری و هنری نیستند و این معضل باعث می‌شود هنرمندان برای رجوع به هر کدام از این مراجع و حل مشکلاتشان، دچار سردرگمی شوند و ندانند کجا باید بروند و مشکلشان را با چه کسی در میان بگذارند. این موضوع را نیز در نظر داشته باشید که تعداد فعالان موسیقی کشور بیش از حد تصور است.

مشخصی به سوالات ماهالی نمی‌دهند و نسبت به موضوعات و مسائل مطروحه بی‌اهمیت هستند.

موسیقی باید زیر نظر دستگاهی واحد مدیریت شود

محمدی در ادامه با تأکید بر اینکه موسیقی باید به صورت مستقل زیر نظر دستگاهی واحد مدیریت و اداره شود، گفت: نبود یک نهاد و دستگاه واحد نه فقط موسیقی محلی و فولکلوریک، بلکه موسیقی سنتی و کلاسیک و دیگر سبک‌ها را نیز با مشکلات بسیار مواجه کرده که پرداختن به هر کدام از آن مشکلات مدت‌ها زمان و توضیح می‌طلبد. محمدی توضیح داد: موسیقی ما پنج مرکز تصمیم‌گیری دارد و در هیچ کجای دنیا اینگونه نیست. بجز وزارت ارشاد که در راس قرار داد، دفتر موسیقی، خانه موسیقی، انجمن موسیقی، انجمن صنفی موسیقی دیگر مراکز می‌باشند که در رابطه با امور مختلف موسیقی تصمیم‌گیری می‌کنند. صندوق اعتباری هنر را نیز به بخش‌هایی که گفتیم اضافه کنید.

وی در ادامه با اشاره به اینکه مراکز تصمیم‌گیرنده موسیقی کشور در امور اجرایی ماهانگ عمل نمی‌کنند، اذعان داشت: شما تصور کنید که پنج، شش مرکز فعال داریم اما هیچ کدام از آن‌ها با هم در ارتباط کاری و هنری نیستند و این معضلات باعث می‌شود هنرمندان برای رجوع به هر کدام از این مراجع و حل مشکلاتشان، دچار سردرگمی شوند و ندانند کجا باید بروند و مشکلشان را با چه کسی در میان بگذارند. این موضوع را نیز در نظر داشته باشید که تعداد فعالان موسیقی کشور بیش از حد تصور است.

تنها مرکز فعال و حامی هنرمندان صندوق اعتباری هنر است

این نوازنده و آهنگساز در پاسخ به این پرسش که کدامیک از نهادهای مذکور کار خود را به درستی انجام می‌دهند، گفت: تنها مرکز که حمایت بسیار کشیده و با حمایت هنرمندان (بخصوص در بحران کرونا) برخی از مشکلات آن‌ها را حل کرده، صندوق اعتباری هنر است. مسئولان مربوطه در صندوق اعتباری هنر در تلاش هستند تا همه اهالی موسیقی را زیر پوشش قرار دهند. طی یکی دو سال گذشته نیز ضمن حمایت‌های مالی و پرداخت برخی تسهیلات، برای تعداد زیادی از فعالان کارت عضویت صادر شده که این کار خدماتی را برای هنرمندان می‌خواهد داشت.

او ادامه داد: سوالی که وجود دارد و من و بسیاری دیگر از هنرمندان در پی پاسخ آن هستیم، این است که چرا در کشور پنج، شش مرکز موسیقی

داریم؟ و اینکه چرا هیچ کدام از این مراکز با دیگری ارتباط ندارند؟! اگر اهالی موسیقی انجمن صنفی دارند پس چه احتیاجی به انجمن موسیقی است؟ اصلاً شرح وظایف این دو مرکز چیست و ساز و کار آن‌ها تا چه حد به هم شبیه است یا تفاوت دارد؟ اگر با هم همسو هستند پس چرا نوع سیاست و عملکرد یکدیگر را قبول ندارند؟

«خانه موسیقی» نهادی با عملکرد نامشخص است

محمدی گفت: در این میان «خانه موسیقی» نیز نهادی با عملکرد نامشخص است. واقعا «خانه موسیقی» که برای ارائه کارت و عضویت، از اعضا سالی دویست هزار تومان پول می‌گیرد به طور سالانه چه خدماتی به آن‌ها ارائه می‌دهد؟ قطعاً هیچ خدماتی وجود ندارد؛ یعنی اینکه کارت «خانه موسیقی» به هیچ کاری نمی‌آید و دردی از بچه‌های موسیقی دوانمی‌کند. جز اینکه بهانه‌ای است برای دریافت سالانه حق عضویت که در مجموع رقم کمی هم نیست. تشکیلی مانند «خانه موسیقی» که هیچ گزارش عملکرد سالانه‌ای هم منتشر نمی‌کند برای چه دایر است؟

او بیان کرد: خطاب من به وزیر ارشاد، معاون هنری، مدیر کل دفتر موسیقی و دیگر مسئولان است. سوالم از آن‌ها این است که واقعا در طول سال برای موسیقی چه کارهایی انجام می‌دهند؟ تا به حال چه کرده‌اند؟ چرا وزارت ارشاد آن پنج، شش مرکز ظاهر فعال را با هم مرتبط نمی‌کند؟ مگر موضوع و دغدغه مشترک همه این مراکز موسیقی نیست؟ اگر واقعا اینطور است پس باید این تعدد تصمیم‌گیری‌ها و اجراها سمت و سوی درستی پیدا کنند.

محمدی در پاسخ به این پرسش که دفتر موسیقی و معاونت هنری ارشاد تا چه حد می‌توانند هماهنگی‌های لازم را میان مراکز متعدد موجود برقرار کنند، گفت: متأسفانه مدیر دفتر موسیقی و آقای حسینی معاون هنری و حتی

شخص وزیر انطور که باید در جریان موسیقی و اتفاقات پیرامون آن نیستند و گرنه این بی‌نظمی در نوع عملکرد چند مرکز را نظم می‌بخشیدند.

وزارت ارشاد موسیقی ۳۰ استان رابه تنهایی مدیریت می‌کند

محمدی در ادامه به توضیح درباره یکی دیگر از مشکلات موسیقی کشور پرداخت. او گفت: اینکه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در راس همه امور قرار دارد واضح و مبهم است. اما در رابطه با موسیقی این سوال مطرح است که چرا وزارت ارشاد به خودش اجازه می‌دهد موسیقی بیش از سی استان رابه تنهایی مدیریت کند؟ و یکی از مسائل مربوط به این معضل ارائه مجوز به آموزشگاه‌هاست. به نظر من عرصه‌های همواره مشکل ساز است. وزارت ارشاد چه می‌داند مثلاً اهالی موسیقی فلان روستای دور افتاده در استان چهارمحال بختیاری چه وضعیتی دارند و مشکلاتشان چیست؟ اگر هم درباره چنین مواردی استخدام می‌گیرند، چگونه این کار را می‌کنند و به هر حال باید پاسخگو باشند.

این مدرس موسیقی در ادامه به مشکلات مدرسان موسیقی پرداخت. او گفت: موقله تدریس و تأیید مدرسان نیز یکی دیگر از مشکلات اهالی موسیقی است و من نیز در این رابطه با مشکلاتی مواجهم.

چرا مدرک هنری به افراد بالای ۶۰ سال اعطای می‌شود؟

سرپرست گروه موسیقی «آوای تبری» در ادامه به نحوه ارائه مدارک درجه‌بندی شده‌ای پرداخت که از سوی وزارت ارشاد هر از گاهی به اساتید موسیقی ارائه می‌شود.

این نوازنده و مدرس موسیقی گفت: واقعا وزارت ارشاد در پی ارائه مدرک به درجه هنری است، چرا آن را به افراد کهنسال می‌دهد؟ مدارک درجه یک و دو در چه دردی بختیاری باید امتیازاتی برای فرد دریافت‌کننده داشته باشد و گرنه تکه‌ای کاغذ چه کاربردهای دیگری

موسیقی باید به صورت مستقل زیر نظر دستگاهی واحد مدیریت و اداره شود.

واحدنه فقط موسیقی محلی و فولکلوریک، بلکه موسیقی سنتی و کلاسیک و دیگر سبک‌ها را نیز با مشکلات بسیار مواجه کرده که پرداختن به هر کدام از آن مشکلات مدت‌ها زمان و توضیح می‌طلبد

خواهد داشت. پس از فوت چنین افرادی نیز هیچ حمایتی از خانواده‌هایشان صورت نمی‌گیرد و آن‌ها مددکارانه شده به هیچ وجه اعتبار نخواهد داشت. مورد داشته‌ایم که به هنرمندی مدرک درجه یک هنری داده‌اند و کمی بعد فوت کرده و ماهی دویست تومان نیز به او یا خانواده‌اش تعلق نگرفته است.

سوالم این است که چرا مدرک درجه یک هنری به افراد بالای ۶۰، ۷۰ سال داده می‌شود؟ و اگر قرار است چنین کاری انجام شود، چرا استان‌ها در این رابطه نماینده‌ای ندارند؟

مدت‌هاست که استعفا داده‌ام

محمدی درباره وضعیت فعالیت انجمن موسیقی مازندران و تأثیرش بر امور موسیقی و حل مشکلات موجود مربوط به آن، گفت: به نظر من انجمن تعطیل است و اگر هم که می‌گویند فعال است من فاتحه آن را خوانده‌ام؛ چرا که صلاحیت ندارد. تازه بعد از بیست، سی سال فهییده‌اند که انجمن موسیقی و شعبه‌های آن باید به موسسه تبدیل شود. این نوازنده و مدرس موسیقی با اشاره به اینکه موافق تبدیل انجمن‌ها به موسسات خصوصی نیست، اذعان داشت: من مدت‌هاست که استعفا داده‌ام و از انجمن موسیقی بیرون آمده‌ام. من با حضور آقای ثابت‌نیا در راس انجمن نیز موافق نبودم و بارها با او بحث کردم.

تجسمی

نمایش آثار هنرمندان ایرانی در آرت فریز

گالری دستان آثاری از هنرمندان ایرانی را در نمایشگاه مجازی Frieze Viewing Room نیویورک نمایش می‌دهد. به گزارش هنر آنلاین، آرت فریز یکی از مهم‌ترین نمایشگاه‌های هنر معاصر در جهان است که سال ۲۰۰۳ در لندن آغاز به کار کرد و از سال ۲۰۱۲ در نیویورک نیز برگزار می‌شود. سال ۲۰۲۱ در نمایشگاه هنر پیشرو نیویورک بیش از ۶۰ گالری برحسب جهان حضور دارند و علاوه بر نمایش آثار هنرمندان برنانه گفتگو و پروژه‌های ویژه برای حمایت از گالری‌ها و هنرمندان در این رویداد اجراء می‌شود. اتاق مشاهده فریز نیویورک (Frieze Viewing Room) به عنوان یک طرح دیجیتال جدید، با هدف کشف و جمع‌آوری هنر از گالری‌های برتر جهان، در فریز نیویورک راه‌اندازی شد و سال گذشته فریز صفتی را فراهم کرد تا بیش از ۲۰۰ گالری از سراسر جهان آثار هنرمندان شناخته شده و نوظهور را در فضای یک گالری مجازی به نمایش بگذارند. در سال ۲۰۲۱ نیز یک نسخه اختصاصی از اتاق مشاهده فریز به موازات نمایشگاه اصلی، از ۱۴ تا ۱۵ می برپاست که با استفاده از گسترش برنامه‌نویسی‌های آنلاین، اتصال گالری‌ها و مخاطبان در سراسر جهان را ممکن می‌سازد و ۱۶۴ گالری از کشورهای مختلف دنیا آثار هنرمندان خود را در معرض دید مخاطبان قرار می‌دهند. ایران نیز گالری دستان با نمایش مجموعه‌ای از آثار برخی از هنرمندان معاصر ایران که در رسانه‌های مختلف مانند نقاشی، طراحی، مجسمه‌سازی و طراحی گرافیک کار می‌کنند، در این رویداد مجازی حضور دارد. اردشیر محمص، مهدی قدانیلو، سهند حسامیان، فرخ مهدوی، هدی کاشیپا، ایمان راد، اندیشه اوینی و هماد لورای هنرمندانی هستند که آثار آن‌ها در این مجموعه به نمایش درآمده است.

گردشگری

یک پیش‌بینی ناامیدکننده:
رکود گردشگری تا سال ۲۰۲۳ ادامه دارد

استاد و فعال حوزه گردشگری در کردستان گفت: بعد از جنگ جهانی دوم چنین رکودی در این صنعت بی‌سابقه بوده است و پیش‌بینی می‌شود این رکود تا سال ۲۰۲۳ ادامه داشته باشد. گردشگری، صنعتی است که سال ۲۰۱۰ به سرعت رشد کرده و در سال‌های اخیر موفق شده بود که به یکی از سه صنعت بزرگ جهان تبدیل شود؛ اما اینک با همه‌گیری کرونا در جهان، شاهد رکود وحشتناکی در این صنعت هستیم. بیش از میلیون‌ها نفر در معرض خطر از دست دادن شغل خود و بسیاری از شرکت‌های مرتبط با این صنعت در آستانه ورشکستگی قرار گرفته‌اند. سوران احمدی‌زاد در گفت‌وگو با ایسنا افزود: گردشگری اولین صنعت متضرر از کروناست که حدود ۸۰ درصد خسارت دیده است و یکی از دلایلی که جبران این خسارت را به تعویق می‌اندازد این است که گردشگری، صنعتی چندبخشی است و با بخش‌های مختلف اقتصادی گره خورده است و باید تمام بخش‌ها دست به دست هم دهند تا این صنعت دوباره رشد پیدا کند. وی بخش‌های مختلف گردشگری را شامل رستوران‌داری، هتل‌داری، حمل‌ونقل، کشاورزی، سینما، بخش‌های مختلف فرهنگی و سازمان‌های دولتی دانست و یادآور شد: به دلیل اینکه هر کدام از این بخش‌ها باید به تنهایی و به صورت جداگانه بازسازی شوند احیای صنعت گردشگری زمانبر خواهد بود و پیش‌بینی می‌شود این رکود تا سال ۲۰۲۳ ادامه داشته باشد.

برده نقره‌ای

گیشه تعطیل سینماها در روز بازگشایی

با وجود آنکه اجازه بازگشایی سینماها داده شده، اما برخی سینماداران تمایلی به باز کردن سالن‌ها با شرایط فعلی ندارند و بسیاری از سینماهای پایتخت، گیشه خود را باز نکرده‌اند. به گزارش ایسنا، طبق مصوبه اخیر ستاد ملی مقابله با کرونا مشاغل گروه دوازده سینماها مجوز فعالیت گرفتند، اما بازو بسته شدن‌های پیاپی سالن‌ها نبوده مخاطب و فیلم‌جذب‌چندان رغبتی را برای سینماداران باقی نگذاشته تا از همین روز اول بازگشایی سینماها را باز کنند. بر همین اساس (تالحنه انتشار این گزارش) در سایت‌های فروش بلیت جای بسیاری از سینماهای تهران خالی است.

باز بودن سینماها اطلاع داشته باشند یک مسئله دیگر است. باید برای بازگشایی تبلیغات صورت گیرد، با شهرداری و صدا

در این باره علی سر تیبی که مدیر چند مجموعه سینمایی در تهران است، با بیان اینکه هیچ کدام از سینماهای خود را از ۱۸ اردیبهشت ماه باز نمی‌کند، به ایسنا گفت: فعلاً یکی دو روز منتظر می‌مانیم تا ببینیم شرایط چطور پیش می‌رود چون اینکه مدام سینماها را باز می‌کنیم و می‌بندیم یک نوع بلا تکلیفی برای ما و نیز کارکنان سینماها به وجود آورده است. باید جلسه شورای صنفی نمایش برگزار شود و با وزارت ارشاد تبادل نظری صورت گیرد تا ببینیم قرار است کارها چطور ادامه پیدا کند و چه حمایتی اتفاق صورت می‌گیرد. وی افزود: بازگشایی سینما یک مسئله است و اینکه مردم از

بیشتر در فروردین ماه قرار گرفتن حرفه تئاتر را در گروه سوم شغلی، موجب تعطیلی تئاتر شده بود؛ اما قادر آشنادر را نیز زینت هایش با ستاد ملی کرونا موفق به انتقال تئاتر از مشاغل گروه سوم به گروه دوم شد. با این حال، این تلاش تنها ۲۴ ساعت دوام داشت و با قزم شدن شهر تهران، اساساً تئاتر به همراه سینما، در کنار دیگر مشاغل گروه دوم وارد تعطیلی اجباری شد. این تعطیلی سومین تعطیلی تئاتر از زمان شیوع کرونا به حساب می‌آید. اما قادر آشنادر گفتگو با مهر چندان نسبت

بازگشایی تئاتر، رئیس می‌خواهد، هنرمندان نمی‌خواهد

تعطیلی‌ها مگر موجب بزرگ گیشه شده است و برخی نیز از حمایت‌های مالی دولت چندین رضایت ندارند. راهکارهای مالی وزارت ارشاد برای حمایت از گروه‌ها هر چند با خرید بخشی از صندلی‌ها همراه بوده است؛ اما به گفته برخی این نوع حمایت مالی به سبب بالا رفتن هزینه‌های تولید چندین کار آمد نیست. برای مثال نمایش «مرفی» در تئاتر شهر طی شش ماه گذشته سه بار با تعطیلی مواجه شده است و تکین ضیایی، کارگردان نمایش از هزینه بالای تبلیغات، نصب دکور و آماده‌سازی گروه برای اجرا گفته است.

بیشتر در فروردین ماه قرار گرفتن حرفه تئاتر را در گروه سوم شغلی، موجب تعطیلی تئاتر شده بود؛ اما قادر آشنادر را نیز زینت هایش با ستاد ملی کرونا موفق به انتقال تئاتر از مشاغل گروه سوم به گروه دوم شد. با این حال، این تلاش تنها ۲۴ ساعت دوام داشت و با قزم شدن شهر تهران، اساساً تئاتر به همراه سینما، در کنار دیگر مشاغل گروه دوم وارد تعطیلی اجباری شد. این تعطیلی سومین تعطیلی تئاتر از زمان شیوع کرونا به حساب می‌آید. اما قادر آشنادر گفتگو با مهر چندان نسبت

بازگشایی تئاتر، رئیس می‌خواهد، هنرمندان نمی‌خواهد

بازگشایی تئاتر، رئیس می‌خواهد، هنرمندان نمی‌خواهد